

משה רבנו היה בן בית אצל המלך

מצד הצדיק, שהוא אור הגנוז לצדיקים לעולם הבא לעתיד לבוא, נקראת מראה בחלום. והוא שנראה מצד הגוף... למי שהוא אדם נראית לו בדמות האדם. למי שהוא כשאר חיות נראית לו בדמות חיות הכסא. לכל אחד כפי כוחו. ואל יתהלל המתהלל השכל לו, אלא בשכינתו. שלא יכול להשיג אותו שום נביא וחווה אלא בשכינה. ויש אדם למעלה מאדם מצד החוכמה. כ"ח מ"ה ודאי, ונאמר בו חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכל החברים, ואמר, רועה נאמן, רבם של כל הנביאים, (משה רבנו) קום התעורר משנתך שאתה הוא בכל הנביאים כמו השמש, שהירח והכוכבים ממנו מאירים, ואין להם אור מצד אחר, ובזמן שאתה נאספת מהעולם נאמר בהם יחשכו כוכבי נשפו קום האר את האורות. ולא עוד אלא בזמן שאתה נאסף מן העולם, בית הנבואה, שנאמר בה בתורה שהקדוש ברוך הוא אומר למשה רבינו בספר במדבר: "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא" הוא סתום. קום פתח אותו, שהוא בית עליון גנוז, שכל גנוזים שלמעלה סתומי המלך העליון שם. ואתה היית כבן בית, בן אותו בית. בי"ת ב' - אימא עליונה. י' - חוכמת אבא. ת' - תפארת. בן בית שלמעלה. ואתה היית בדיוקנו שבאותו הבית לא היה רשות לנביא וחווה להיכנס שם אלא ברשות, ואתה היית נכנס בלי רשות. כבן המלך שאין שם שער סתום לו.

ולא עוד, אלא נביאים אחרים, לא היו נכנסים לראות את המלך, אלא בשעות ידועות, ובימים ידועים, כמו שמצאנו באהרן שהיה עליון מכולם, שנאמר בו שכתוב בתורה בספר ויקרא: "ואל יבוא בכל עת אל הקודש", אלא בזאת יבוא אהרן אל הקודש. כל שכן אחרים. ואתה משה בכל שעה ושעה ובכל יום שאתה רוצה, היית נכנס לראות את המלך ולא עוד, אלא כל הנביאים היו רואים ומשיגים נבואה שלהם באברי המלך. כל אחד ואחד באבר ידוע ולא יותר. מהם בראש המלך. מהם בנימי הראש, שהם כוכבים ומזלות שאין להם חשבון. מהם בעיניים. מהם באוזניים. מהם בפנים. מהם בחוטם. מהם בפה. מהם בצוואר. מהם בידיים. מהם בקומה, שהוא הגוף. מהם בשוקיים. מהם בלבושי המלך, שלא היה להם רשות להסתכל יותר. אבל משה רבנו בכל אבר ואבר ובכל מקום היה משיג נבואה שלו. ובכל אבר ואבר היא הייתה יורדת אצלו. מה שלא היה כך לשאר כל הנביאים. שכל אחד עלה לאבר שנשמתו הייתה אצילות מאותו אבר. ואותו אבר היה לו. "הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לח"כ גדעון עזרא בן פנינה 1

כמה הקב"ה אוהב את עם ישראל

כמה טוב עושה הקדוש ברוך הוא בכל דור ודור לישראל. בוא וראה, כמו שאמר הנביא מיכה: "ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים", והרי כמה נביאים היו לאחר משה, ואשלח לפניך את משה רבנו ומרים הנביאה ואהרן ופינחס יהושע ואליהו ואלישע וכמה שאר כל הצדיקים והחסידים היה צריך לו. ורק אלו שלושה, מדוע? אלא שאמר הקדוש ברוך הוא, "עמיי" "בניי" מדוע לא תזכרו כל הטובות שעשיתי לכם אמר הקדוש ברוך הוא, ששלחתי לכם את משה אהרן ומרים.

ולמלך שהוא בשר ודם ושיש לו מדינה, והוא שלח אנשים שהם שליטים גדולי, שהם יהיו מנהיגים העם והם מעיינים בהם ובכל דיניהם, מי צריך להיות זקוק במזונותם ובדברים שהם יצטרכו, וזה לא עם המדינה בעל כרחם יצטרכו לעיין בהם ולתת להם כבוד. אלא הקדוש ברוך הוא אומר: שלחתי את משה והוא הביא לפניכם את המן לאכול, ומשה הנהיג אתכם ואת בניכם ואת בהמתכם, ועוד התעסק בדינכם ובמזונותיכם ובכל כל מה שהיה צריך לכם.

ועוד אומר הקדוש ברוך הוא שלחתי לכם את אהרן שהביא לכם את ענני הכבוד לסכך עליכם כמלכים. וגם רחץ אותכם בטללי כבוד, שלא נרקבו לבושיכם ונעליכם, והם היו מתחדשים בכל יום ויום. ועוד שלחתי את מרים הנביאה שהביאה באר בכדי להשקות אתכם, ושתיתם אתם ובהמתכם, והם משה אהרן ומרים נתנו לכם ומשלם אכלתם ושתיתם וישבתם בחופת כבוד שלהם, ומשלכם לא נתתם להם.

ולא עוד אלא שהם מאוד השתדלו בשבילכם ולקחו על צווארם משאכם, ולעומת זאת אתם הייתם מחרפים ומגדפים את משה אהרן ומרים. בוא וראה, אמר רבי יוסי: לא היה אבא רחמן על בניו כמו הקדוש ברוך הוא, וזה כמו שכתוב בספר מלכים א': "ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דיבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דיבר ביד משה עבדו". בוא וראה, וזה הרחמנות של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא והוא האבא של עם ישראל.

"הזוהר הקדוש"

"בסימן טוב" "במזל טוב"

קול ששון וקול שמוזה לנישואיהם של:

צופיה ובח"ל חנוך

ברכות חמות מאחלים הרב: אריה ברדה ומשפחתו

עולם ה"זוהר הקדוש" פרק א'

השל"ה הקדוש כתב: "חיבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים ובזכות העוסקים יבוא משיח כי אז תמלא הארץ דעה. וכשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקדשם בדם הפסח ובדם המילה כן הגאולה העתידה, לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדושה הזו. סגולות הגדולות והנוראות הטמונות בזוהר הקדוש. הזוהר תיקון להשכינה ומקרב הגאולה - ספר הזוהר הוא עיקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר - ע"י לימוד והפצת הזוהר הקדוש מתקשרים להרשב"י - הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק. ספר הזוהר ערוך כפירוש לתורה, ומסודר לפי פרשיות השבוע. הוא מכיל את סודות היקום כולו, ביניהם: תורת הקוונטים, תיאורית המיתרים, גלגול נשמות, זמן ומרחב, מערכות יחסים ועוד. עצם הימצאותו של ספר הזוהר במקום מסוים יוצרת מעטה הגנה, ומביאה ברכה, ביטחון ושפע לסביבה.

מרן רבינו יוסף חיים זיע"א בעל הבן איש חי מבאר את מאמר הגמרא "כל העוסק בתורה מבפנים תורה מכרזת עליו מבחוץ" שכל העוסק בחלק הפנימי של התורה זוכה ומאירות עיניו בחלק הנגלה של התורה. ואף מו"ר הגאון הגדול רבי בן ציון אבא שאול זצוק"ל זיע"א היה מורה לתלמידיו בעודם בחורים צעירים לקרא בכל יום מס' דפים בספר הזוהר שזה יעזור לפתוח את הלב לתורה ולזכך הנפש. ממעלות העוסק בספר הזוהר בקצרה - מקרב גאולת ישראל ברחמים - מבטל גזירות קשות - זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה ממש. - מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע. - ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא. - ינצל מתאוות רעות וממידות רעות. - הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכוחו לעשות ניסים. - יזכה לחזות בנועם ה'. - ניצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין. - זוכה להבין את לימודו ומתקיים בידו - לימוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי נשמת נפטרים מסוגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותה למקומה העליון ולהצילה מכל דינים. - "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק" מעורר את זכותו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א ובזכותו ייושע בכל הנצרך לו - תיבת "ורפאתיו" עולה בגימ' (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703) ובזכותו נמשכת רפואה לאדם - ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות ראשי תיבות רשב"י שהעוסק בתורתו יזכה בס"ד לשפע רב רוחני וגשמי.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי פרנסה טובה ולשערי כלכלה

לדוד בן שרה ואלברט

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ביום י"ח שבט ה'תרפ"א נפטר מנהלה הרוחני והגשמי של הישיבה, חתנו (ר' הירש לוינסון) לאחר מחלה ובחודש אדר החליט ר' ישראל מאיר לשוב לראדין. כחודשיים שהתה הישיבה במינסק, ר' ישראל מאיר ניצל את דבר הימצאו בעיר זו להשפיע על היהודים מבחינה רוחנית מהעיירות הסמוכות באו אליו להיוועץ, רבנים באו לטכס עצה על ענייני הדת ותושבי מינסק הדתיים הפצירו בר' ישראל מאיר להישאר בעירם ולקחו על עצמם את החזקת הישיבה. ר' ישראל מאיר לא ניאות להפצרות וביום כ"ה סיון ה'תרפ"א חזרה הישיבה לראדין. ר' ישראל מאיר שהיה כבר בשנות השמונים לחייו היה מבקר בישיבה תכופות ומשמיע שיחותיו אך לא התערב כלל בענייניה הפנימיים של הישיבה.

את הספר "שמירת הלשון" כתב ברמזו לדברי המקרא: "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" (משלי כ"א/כ"ג). ביקש ללמד כי למרות הקושי העצום הנובע מטבע אנוש, ניתן לנצח את הנטייה הטבעית של האדם לדבר לשון הרע או לפחות לצמצם אותה. עמד בקשר עם שאר רבני אירופה בתקופתו, השתתף בייסוד "אגודת ישראל" ותמך בהקמת רשת בתי הספר לבנות "בית יעקב". עודד כוהנים ללמוד הלכות עבודת קרבנות כדי להתכונן לגאולה, עודד לימוד סדר קודשים וייסד תוכנית לימודים בשם "כולל קדשים".

הסתלק בשנת התרצ"ג. הקיבוץ "חפץ חיים" שהוקם ביום פטירתו נקרא ע"ש סיפרו. מספריו: "אהבת חסד", "חפץ חיים", "ליקוטי הלכות": על גמרות שעליהם לא חיבר הרי"ף "מחנה ישראל": דילמות של התנהגות חיילים יהודים בצבא נוכרי, "משנה ברורה": פירוש על חלק "אורח חיים" של השולחן ערוך. "נדחי ישראל": "על חזרה בתשובה". "ספר המצוות הקצר". שמירת הלשון. "שם עולם" "ותורת הבית". **109**

לציפורה ושלמה שוורץ

"מזל-טוב"

להולדת הנינה

ברכות חמות ומאושרות מכל המשפחה

יעקב אבינו והמלאכים

"ואלה שמות ישראל הבאים מצרימה". פירושו ישראל סבא, הבאים מצרימה, פירושו, כל אלה הצבאות ומחנות מלאכים, שהיו יורדים בגלות עם יעקב, שכתוב: "את יעקב". ומהו שכתוב: "איש וביתו באו"? הלוא במלאכים אינו נוהג בית? ודאי שהמלאכים באו איש וביתו. כי כל המקבל מאחר נחשב לבית אל הנותן. ונמצא, איש וביתו, פירושו, נותן ומקבל, הנוהג גם במלאכים.

ויהי ככלות שלמה לבנות בית ה', ואת בית המלך. וכי כיוון שאמר את בית ה', מהו הוא בית המלך? ואם תאמר שבשביל שלמה נאמר בית המלך, אינו כן. אלא בית ה', זהו בית המקדש. ואם בית המלך? זהו קודש קודשים.

בית ה' הוא בית המקדש. עזרות ולשכות בית האולם והדביר, זה בית המקדש. המלכות, שנקרא בית ה'. בית המלך, זה קודש קודשים. הוא הפנימי מכל, הבינה, שנקראת מלך סתם, מלך זה, אף על פי שהוא מלך עליון. הוא נוקבא כלפי נקודה עליונה הסתומה מכל, והיא החוכמה. ואף על פי שהיא הנוקבה, מכל מקום היא זכר כלפי המלך שלמטה, כלומר שהמדרגה העליונה נחשבת תמיד לזכר אל התחתונה, והתחתונה היא הנקבה. ועם זה כלפי התחתונה של התחתונה, נחשבת גם התחתונה של הזכר. וכן תמיד.

ועל כן התחתונים, המלאכים שבאו עם יעקב למצרים, כתוב בהם: "איש וביתו באו" כי איש וביתו זה זכר ונקבה. שכל מדרגה עליונה שבהם נחשבת לזכר כלפי התחתונה, וכל מדרגה תחתונה נחשבת לנקבע כלפי עליונה, וזכר כלפי התחתונה שלה.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

אשתו: ברוריה. מוריו: ר' עקיבא ור' ישמעאל...תלמידיו: ר' שמעון בן אלעזר וסומכוס. גר מצאצאיו של נירון קיסר.

מגדולי חכמי התלמוד ומקובל כי כל משנה שלא מצוין בה מי אמר אותה היא ממנו. נשא לאשה את בתו של התנא חנינא בן תרדיון שהיה אחד מ"עשרה הרוגי מלכות".

בהוראת הנשיא – ר' שמעון בן גמליאל, קנסו אותו ואת ר' נתן שלא יאמרו הלכה משמם אלא בכינוי, לר' מאיר קראו "אחרים" ולר' נתן "יש אומרים". ר' יוחנן אמר כי היו לר' מאיר 300 משלי שועלים. היו לו שכנים רעים שגרמו לו צער רב ור' מאיר התפלל שימותו אך אשתו אמרה לו שדוד המלך באומרו "יתמו חטאים מן הארץ" התפלל שיסורו החטאים – שהיצר הרע יתבטל מהעולם וכך לא יהיו רשעים וצריך להתפלל שהשכנים ישובו בתשובה שהרי יכול לצאת מהם צדיק.

ר' מאיר אמר כי כל היושב בארץ ישראל – ארץ ישראל מכפרת עליו וכל הדר בארץ ישראל, קורא קריאת שמע שחרית וערבית ומדבר בלשון הקודש – הרי הוא בן עולם הבא.

על הנוסח "א-לוה דמאיר, ענני" מסופר כי ר' מאיר הבטיח כסגולה לחייל רומאי שביקש את עזרתו לשחרר את אחות אשתו אשר נכלאה בידי הרומאים. החייל נתפס, נדון לתלייה וכשהתפלל את הנוסח הנ"ל עמוד התלייה קרס. היה מבוקש בידי הרומאים וברח לבבל. הסתלק בשנת ג'תתפ"א ור' חיים ויטאל מביא בכתבי האר"י: 'הודה לי מורי ז"ל על ר' מאיר, שהוא קבור מעומד' (שער הגלגולים). יום פטירתו אינו נזכר בשום מקום וזהו שיבוש שהשתרש כי ביום י"ד אייר חל יום ההילולא.

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: רינה בובליל בת נסריה

ויקום מלך חדש על מצרים

"ויקום מלך זודש על מצרים". כל העמים שבעולם וכל המלכים שבעולם, לא נתחזקו בממשלתם אלא בשביל ישראל. מצרים לא היו שולטים על כל העולם, עד שבאו ישראל ונכנסו בגלות. אז נתגברו כל העמים בעולם. בבל לא נתחזק על העמים בעולם, אלא בשביל ישראל, שיהיו בגלות אצלם. אדום לא נתחזקו על כל העמים שבעולם, אלא שיהיו בגלות אצלם. כי העמים האלו היו בשפלות בין שאר העמים, והיו ירודים מכולם. ובשביל ישראל התחזקו. מצרים היו שפלים מכל העמים. עבדים ממש נקראים, כי מצרים היו שפלים מכל העמים. בבל היו שפלים, כמו שכתוב: "הן ארץ כשדים זה העם לא היה". אדום היו שפלים כמו שכתוב: "הנה קטן נתתיך בגויים בזוי אתה מאוד". וכולם אינם מקבלים תוקף אלא בשביל ישראל. כי ישראל בלות אצלם, הם מתחזקים מיד על כל העמים שבעולם. משום שישראל בלבדם הם כנגד כל העמים שבעולם.

כשנכסו ישראל בגלות למצרים, מיד הייתה קימה למצרים, ונתחזקה ממשלתם למעלה מכל העמים, כמו שכתוב בפרשת שמות: "ויקום מלך זודש על מצרים". "ויקום" פירושו קימה הייתה להם, שנתחזקו וקם אותם מלאך הממונה לממשלת מצרים, וניתן לו תוקף וממשלה על כל הממונים של שאר העמים. כי מתחילה ניתן לממשלה לאותו הממונה של מעלה, ואחר לעם שלו של מטה. ומשום כך כתוב: "ויקום מלך זודש על מצרים". זהו הממונה שלהם, חדש היה, כי עד היום הזה לא היה לו ממשלה על שאר העמים, ועתה הוקם למשול על כל העמים שבעולם. ואז נתקיים, "תחת שלוש רגזה ארץ" תחת עבד כי ימלוד, כי המצרים היו עבדים.

חכמים חשובים יותר מנביאים בכל זמן. כי נביאים, פעמים שורה עליהם רוח הקודש ופעמים לא. וחכמים לא הוסר מהם רוח הקודש אף רגע אחד, והם יודעים מה למעלה ולמטה, ואינם צריכים לגלות. הכל הוא חוכמה, וחוכמת רבי אלעזר עולה על כולם. אם לא חכמים, לא ידעו תורה מה היא, ומה הן המצוות של ריבון העולם, ולא היה הפרש בין רוחו של האדם לבין רוח הבהמה. כשמביא הקדוש ברוך הוא דין על עם, בתחילה עושה דין בממונה, הממונה עליהם למעלה. כמו שכתוב: "יפקוד ה' על צבא המרום במרום", ועל מלאכי האדמה על האדמה. תחילה בצבא המרום, על מלאך הממונה, ואחר כך על מלאכי האדמה.

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי פרנסה טובה ולשערי כלכלה
"למוניות ישיר" מקבוצת בובליל
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כך נתרוקנה הארץ מבניה וחדלה להיות פורייה. גם גחלת החיים שוב לא לחשה בה כקודם, ואין פלא, כיון שכאשר יצאו הגולים לדרך הייסורים שלהם קרא להם הקדוש ברוך למלאכים ולבא השמים ואמר להם: "בואו נרד לגלות יחד עימם. בכך השרה הקדוש ברוך הוא את שכינתו בבל. הנביא יחזקאל זכה שם, על אדמת הנכר, להתגלות הנבואה וראה כביכול את הפמליה באה לבל. לישראל הייתה זו שמחה גדולה. הקדוש ברוך הוא לא עזבם לגמרי, אלא עדיין עימם הוא.

בינתיים אמר המספר: הלכה שיירת הגולים וקרבה אל היעד, בבל. על שפת נהר פרת תלו היהודים את הכינורות על עצי הערבה שגדלו שם, וישבו ובכו כשזכרו את ציון. שוביהם האכזריים לא התרגשו מצערם ואמרו: "שירו לנו שירי ציון". איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר? השיבו הגולים. הם חששו ששוב לא יזכו לראות את מולדתם הקדושה.

בהיכנסם לבל ציפתה להם קבלת פנים מיוחדת, הגולים שקדמו להם בגלות יהויקים ויהויכין, אחד עשר שנים בטרם באו הם, יצאו לקבל את פני המלך נבוכדנצר החוזר כמנצח ולהלל אותו-מן השפה ולחוץ, כמובן. שיירה גדולה של יהודים, בהם חכמיה וגדוליה של ירושלים, יצאה והם היו לבושים בגדי לבן, אך בצד הפנימי היו הבגדים שלבשו- שחורים.

הם קידמו את הבאים במטר של שאלות: מה שלום אבי? מה שלום אחי? מה שום בני? והתשובות הנוראות הגיעו בזו אחר זו: "מת ברעב" נהרג בחרב" "גווע בדבר" ועוד..אכן קל להבין מה הרגישו כאשר נאלצו לבטא בפיהם מילות ברכה למלך אשר הביא עליהם את האסון הזה על כל משפחתם ועל עמם.

ובכל זאת, הייתה להם נחמה בגלות המרה הזו, והם לא היו לגמרי מיותמים, פרט לגדולי העולם שהיו עימם, לוותה אותם נבואת הנחמה שניבא יריהו לגולת יהויכין, גם אלו שלא רצו להאמין לנבואות הפורענות של ירמיהו ידעו אל נכון שנבואתו אמת, וכשם שהתקיימה נבואת הפורענות כך תתגשם גם נבואת הנחמה. במה ניחם ירמיהו את האומללים? במילים טובות, מילים חמות, הודיע יריהו לגולים שהגלות הזו איננה עתידה לחלוף תוך זמן קצר. בנו בתים וניטעו גינות, אמר להם הנביא, כי תשבו בגלות זמן מה.

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

חדווה אינגר בת עאידה ז"ל

ותצפנהו שלושה ירחים

"ותצפנהו שלושה ירחים". רומז, שלא הוכר משה בזוהר העליון עד שלושה ירחים. כי אז ניתנה התורה על ידו. והשכינה התגלתה ושרתה עליו לעיני כל. כמו שכתוב בתורה: "ומשה עלה אל האלוקים ויקרא אליו ה'..ועוד כתוב: "ולא יכלה עוד הצפינו", כי עד אותה שעה לא נודע דיבורו עם הקדוש ברוך הוא. ואז כתוב: "משה ידבר והלוקים יעננו בקול". ועוד כתוב בפרשה: "ותיקח לו תיבת גומא". זהו רמז על הארון, שלוחות הברית באו בתוכו. תיבת גומא הוא ארון הברית, ועוד כתוב: "ותזמרה בזמור ובאפת", כי הארון היה מחופה מבפנים ומבחוץ. זו התורה, שהחמירה הקדוש ברוך הוא במצוות תעשה ובמצוות לא תעשה.

"ותשם בה את הילד", הוא ישראל כמו שכתוב: "כי נער ישראל ואהבהו" ותשם בסוף. שלא היה חיוב לעשות את מצוות התורה עד סוף, שבאו ישראל לארץ, לסוף ארבעים שנה. "על שפת היאור" על פי הדיבור של המורים תורה וחוקה לישראל. ששפת הוא כמו שפה ודיבור, "והיאור" הוא לשון מורה.

ותהר האישה כלומר השכינה, בתחילה היא הייתה בת לוי, וכי בתחילה הייתה בת לוי, ועתה אשה? כן הוא ודאי, אשה מטרם שנישאת היא נקראת בת פלוני, על שם אבא ואמא שלה, ואחר שנישאת היא נקראת על שמה עצמה. בת, אשה וכלה מדרגה אחת היא – השכינה.

"ותצפנהו שלושה ירחים". אלו שלושה ירחים, שדין קשה שורה בעולם, תמוז אב וטבת, שאין בהם גילוי השכינה, מחמת הדינים בעולם. שמטרם ירד משה לעולם, היה נמצא למעלה עם השכינה, ועל כן נתחברה בו השכינה מיום שנולד. מכאן הרוחות הצדיקים באים מלמעלה בגן עדן בטרם ירדו לעולם.

ועוד כתוב: "ותרד בת פרעה". בת פרעה באה מצד שמאל של דין הקשה, כמו שכתוב: "לרזוזק על היאור", על היאור הוא בדיוק, ולא על היס. כי היס הוא רומז על מלכות שקדושה, אבל היאור שהוא דין קשה שמצד שמאל, שהמצרים עשו אותו לעבודה זרה שלהם. וכיוון שבת פרעה רחצה שם, נמצאת גם היא מדין הקשה ההוא. ועוד כתוב: "ותפתו ותראהו את הילד" ותרא היה צריך לומר, אין לך דבר בתורה שאין בו סודות עליונים ויקרים. ומיד שראתה את ותחמול עליו, עד כאן מדבר הכתוב למעלה בעולמות עליונים.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעל בת נעמי ודוד

רבי שמעון נא ידיו ובכה ואמר: אוי למי שיקרה לו באותו הזמן, ואשרי חלקו מי שיקרה ויוכל להימצא באותו זמן. אוי למי שיקרה לו באותו הזמן, משום שיבוא הקדוש ברוך הוא לפקוד את האיילה – השכינה, יסתכל מי הם העומדים עימה, ובכל אלו הנמצאים עימה, ויסתכל בכל המעשים של כל אחד ואחד, ולא יהיה נמצא צדיק, שכתוב: "ואביט ואין עוזר". וכמה צרות על צרות יהיו על ישראל.

אשרי מי שיקרה וימצא באותו זמן, משום שאותו שיתקיים באותו זמן ההוא באמונה, יזכה לאור של שמחת המלך. ועל הזמן ההוא כמו שכתוב: "וצרפתיים כצרוף הכסף ובחנתים כבחון את הזהב". אחר שהצרות האלו מתעוררות על ישראל, וכל העמים ומלכיהם יתייעצו יחד עליהם, ומעוררים כמה גזרות רעות, וכולם בעצה אחת באים עליהם, ותבואנה צרות על צרות, והאחרונה משכחת את הראשונה, ואז יתראה עמוד האש עומד ממעלה למטה ארבעים יום, וכל העמים בעולם יראו אותו.

בזמן ההוא יתעורר מלך המשיח לצאת מגן עדן, ממקום שנקרא "קן הציפור" ויתגלה בארץ הגליל. וביום שהמשיח יצא לשם יתרגז כל העולם, וכל בני העולם יתחבאו בתוך מערות ובבקעות שבאבנים, ולא יחשבו להינצל. ועל הזמן ההוא כתוב: "ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאוונו בקומו לערוץ את הארץ".

מפני פחד ה', זהו הרוגזה של כל העולם. ומהדר גאוונו – זהו משיח. ובקומו לערוץ הארץ. כאשר יקום המשיח ויתגלה בארץ הגליל, משום שהוא המקום הראשון שנחרב בארץ הקודש על ידי אשור. שמשום זה יתגלה תחילה לכל מקום, ומשם יעורר מלחמות על כל העולם.

ואחר ארבעים יום, שהעמוד יקום לארץ לשמים לעיני כל העולם והמשיח יתגלה, יקום מצד מזרח כוכב אחד המלהט בכל הצבעים. ושבעה כוכבים אחרים מסבבים לכוכב ההוא. ויעשו עימו מלחמה בכל הצדדים, שלוש פעמים ביום ועד שבעים יום. וכל בני העולם רואים.

ואותו כוכב יעשה עימהם מלחמה בלפידי אש הלוהטים ומנצנצים לכל צד, ומכה בהם עד שבולע אותם בכל ערב וערב. וביום חוזר ומוציא אותם. והם עושים מלחמה לעיני כל העולם. בכל יום ויום עד שבעים יום. ואז יתגנז הכוכב ההוא ויתגנז המשיח, עד שנים עשר חודשים. ויחזור עמוד האש כמקודם, ובו יתגנז המשיח, והעמוד ההוא אינו נראה יותר... ההמשך מדהים...

המשך בשבוע הבא

"הזוהר הקדוש"

ההמשך מדהים...

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה

אמר רבי שמעון בר יוחאי מתוך הפסוק וזה כמו שאמר הנביא יחזקאל: "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנוגה סביב מראה דמות כבוד ה' ואראה ואפול על פני ואשמע קול מדבר". וזה הפסוק נאמר. בוא וראה, שהרי כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת וזאת הברכה: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים".

מה ההבדל בין משה לשאר נביאי העולם, אלא משה היה מסתכל במראה שמאירה, ושאר כל הנביאים הם לא היו מסתכלים אלא במראה שהיא לא מאירה.

ועוד משה רבנו היה שומע והוא עומד על רגליו וכוחו מתחזק, והוא היה יודע כל דבר על בוריו, וזה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר במדבר בפרשת בהעלותך: "פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בזוידות ותמונת ה' יביט". ושאר הנביאים היו נופלים על פניהם ונחלש כוחם, ולא היו יכולים לעמוד על בוריו, ומי ערם להם את זה? וזה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "כי נגע בכף ירך יעקב והוא צולע על ירכו".

וכל אותם כל הנביאים לא יכלו לעמוד על מה שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לו לעשו (אחיו של יעקב) חוץ מעובדיה הנביא שהיה הגר הבא מצד עשו, וזה עמד בקיומו של עשו ולא נחלש כוחו. ועל כן כל שאר הנביאים נחלש חוזקם, ולא היו יכולים לעמוד ולקבל דבר על בוריו כיאות.

ומה הטעם? וזה מפני כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה", שלקח ושאב כל הכוח שבירך, ועל כן נשבר כח הירך וצולע על ירכו, שהרי כל נביאי העולם לא יכלו להשיג ולעמוד בו. בוא וראה, נביאים כולם, חוץ ממשה לא עמדו בחוזקם כפי שראוי לנביא.

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי זווג מהרה:

למוטי כהן בן משה

ולתפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מנשה בן ה-12 697 עד 643 ירש את כס חזקיה אביו, שמת בשנת 698, בגיל 54. על ההתרחשויות המדיניות במשך שנות שלטונו מסופר רק מעט בספר מלכים. הבה נציץ לרגע בנאמר עליו במקור זה:

בן-שָׁתַיִם עָשָׂה שָׁנָה, מְנַשֶּׁה בְּמַלְכוֹ, וְחַמְשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם; וְשֵׁם אָמוֹ, חֶפְצִי-בָהּ. וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה--כְּתוֹעֵבֹת, הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה, מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיָּשֶׁב, וַיִּבֶן אֶת-הַבָּמוֹת, אֲשֶׁר אָבַד, חִזְקִיָּהוּ אָבִיו; וַיִּקַּם מִזְבְּחֹת לַבַּעַל, וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם, וַיַּעֲבֹד אֹתָם. וּבְנָה מִזְבְּחֹת, בְּבֵית יְהוָה, אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה, בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת-שָׁמִי. וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת, לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם, בְּשָׂתֵי, חֲצֵרוֹת בֵּית-יְהוָה. וְהַעֲבִיר אֶת-בָּנוֹ, בָּאֵשׁ, וְעוֹנֵן וְנַחֵשׁ, וַעֲשָׂה אוֹב וַיִּדְעוֹנִים: הַרְבֵּה, לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה--לְהַכְעִיס. וַיִּשָּׂם, אֶת-פֶּסֶל הָאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה--בְּבֵית, אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל-דָּוִד וְאֶל-שְׁלֹמֹה בָנוֹ, בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשִׁים אֶת-שָׁמִי לְעוֹלָם. וְלֹא אֶסִּיף, לְהַנִּיד רֶגֶל יִשְׂרָאֵל, מִן-הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתָם: רַק אִם-יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים, וּלְכָל-הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר-צִוָּה אֹתָם עַבְדִּי מֹשֶׁה. וְלֹא, שְׁמַעוּ; וַיִּתְעַם מְנַשֶּׁה, לַעֲשׂוֹת אֶת-הָרַע, מִן-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיִּדְבַר יְהוָה בְּיַד-עַבְדּוֹ הַנְּבִיאִים, לֵאמֹר. יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ-יְהוּדָה, הַתַּעֲבוֹת הָאֵלֶּה--הָרַע, מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר לִפְנֵיו; וַיַּחֲטֵא גַם-אֶת-יְהוּדָה, בְּגִלּוּלָיו". "לָכֵן, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַנְּנִי מִבִּיא רָעָה, עַל-יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה: אֲשֶׁר, כָּל-שְׁמַעוֹ (שְׁמַעָה)--תִּצְלָנָה, שְׂתֵי אֲזִנָּיו. וְנִטִּיתִי עַל-יְרוּשָׁלַם, אֶת קוֹ שְׁמֶרוֹן, וְאֶת-מִשְׁקַלְתָּ, בֵּית אַחְאָב; וּמַחִיתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר-יִמְחָה אֶת-הַצְּלַחַת, מִחָה, וְהַפֵּךְ, עַל-פְּנֵיהָ. וְנִטְשֶׁתִּי, אֶת שְׂאֲרֵית נַחְלָתִי, וְנִתְתִים, בְּיַד אִבְיָהֶם; וְהָיוּ לְבַז וְלִמְשָׁסָה, לְכָל-אִבְיָהֶם. יַעַן, אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי, וַיְהִיו מַכְעָסִים, אֹתִי--מִן-הַיּוֹם, אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתָם מִמִּצְרָיִם, וְעַד, הַיּוֹם הַזֶּה.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: **לדוד בן שרה**

ברכה לשערי זוג מהרה: **לדוד בן אלברט**
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

הצדיק והברכות והרקיע השמיני

רבי ייסא הקטן הוא היה מצוי לפני רבי שמעון בר יוחאי ואמר לו: זה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "ברכות לראש צדיק" היה צריך לומר, מה זה לראש הצדיק. אמר רבי שמעון בר יוחאי: ראש צדיק זו היא עטרה הקדושה והוא העמידוהו. עוד ראש צדיק, וזה יעקב אבינו שהוא לקח את הברכות ומשך אותם לצדיק, ומשם הם נזרקות לכל עבר ושם מתברכים כל העולמות.

אבל הרי העמדנו "ברכות לראש צדיק", ראש צדיק נקרא אותו מקום של הברית, שממנו הם יוצאים מעיינות לחוץ. הנקב של כלי המידה שהיין יוצא ממנו, הוא הראש, וכך הוא ראש הצדיק אותו מקום שכאשר הוא זורק מעיינות לנקיבה, נקרא צדיק, וצדיק הוא לכל הברכות וזאת מפני שכל הברכות הם שורות בו.

ועוד אותו הבן אדם שזוכה לשמור את ברית הקודש, ועושה מצוות התורה הוא נקרא צדיק, והוא צדיק מראשו ועד רגליו וכך הוא נקרא. וכאשר הברכות נמשכות לעולם ושורות על ראשו, וממנו הם עומדות ברכות לעולם בבנים קדושים וצדיקים שהוא יעמיד.

רבי ייסא עוד שאל ואמר את הפסוק: וזה כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם". זה הוא הפסוק אשר העמידוהו ששר העולם הוא אמר, והוא אמר בחוכמה יותר ממה שחושבים בני האדם. אמר לו רבי שמעון בר יוחאי: בני, יאות הוא, שהרי בייחוד הקדוש נאמר: "נער הייתי גם זקנתי", וכך הוא. "ולא ראיתי צדיק נעזב" מה הוא? זה הוא השבח של הייחוד שלא נמצא לא ביום ולא בלילה והוא נמצא תדיר, והצדיק הוא אוהז למעלה וגם אוהז למטה. "וזרעו מבקש לחם" מה הוא? אלא בשעה שהוא זורק ונמשך הזרע, ולא תובע את הנקיבה שהרי היא איתו שורה, ושלא פורשת ממנו לעולמים ומזומנת היא אצלו, שהרי הוא הזרע לא נמשך אלא בשעה שהנקיבה מוכנה, ותשוקת שניהם כאחד והם נמצאים בדיבוק אחד שלא נבדלים.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

ועל כן לא צריך לתבוע עליה. אמר לו: ובזמן הגלות הוא לא כך? ענה לו: "זרעו" כתוב, ולא הוא ומתי יוצא, היא כאשר הנקיבה נמצאת בדיבוק אחד עם הזכר. ואם תאמר ולא "ראיתי צדיק נעזב" בזמן הגלות מה היא. אלא הרי אחוז למעלה והוא לא נעזב לעולמים, ובו בזמן אחר לא נעזב מהנקבה אחוז למעלה וגם אחוז למטה. אחוז למעלה הוא בזמן הגלות. ובזמן אחר אחוז בשני הצדדים הם למעלה והם למטה, ולעולם לא נעזב.

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת בראשית: "ויתן אותם אלוקים ברקיע" זה צדיק, ואף על פי שנאמר ברקיע השמים, אלא הוא ברקיע השמים ודאי, והוא סיוס הגוף. בוא וראה, שני רקיעים הם, והם התחלה והם סיוס, וזה כמו זה.

ההתחלה הרקיע השמיני, שבו שקועים כל הכוכבים גם הקטנים וגם הגדולים, וזה הוא רקיע עליון סתום והוא מעמיד את הכל, וממנו יוצא הכל, והוא שמיני ממטה וגם למעלה, והוא ההתחלה להוציא ממנו הכל.

וכך הוא הרקיע השמיני ממעלה ומטה, שבו כל הכוכבים וכן כל אורות והנרות. והוא נוטל הכל, וזה זה סיוס הכל. וכמו שאותו הרקיע שמיני שהוא התחלת הכל, ובו תלויים בו כל האורות ולוקח אותם וממנו הם יוצאים, כך גם זה הוא רקיע שמיני, ובו תלויים כל האורות והוא לוקח אותם, וממנו יוצאים לכל העולמות.

ההתחלה והסיוס בצורת אחת הם עומדים, ועל כן הוא נהר שנמשך והוא יוצא ולא פוסקים מימיו לעולמים, והכל הוא להיות הסיוס כהתחלה, מפני זה וייתן אלוקים ברקיע השמים, ולמה? הוא בכדי להאיר על כל הארץ.

ואם תאמר העולם שלמעלה מי הוא? הוא אותו הרקיע השמיני העליון הסתום, והעולם שלמעלה הוא וכך נקרא, שהרי שתי עולמות, אלא העולם העליון וכל אותם שיוצאים ממנו ועל שמו הם נקראים, ואלו שיוצאים מעולם התחתון על שמו הם נקראים וזה הכל אחד הם. ברוך הוא לעולם ולעולמי עולמים.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג'מן בת שמחה

אין אנו מסוגלים להבין ולתפוס מושגים רוחניים מופשטים ולכן אנו מתייחסים רק אל פעולות הבורא, שיש לנו שייכות אליהן ומתארים אותן לפי ערך שכלנו. לדוגמא: אין ספק, שהשמש מהווה יחידה אחת, אך פעולותיה של השמש נתפסים בתודעתנו בצורות שונות. אור קרני השמש נתפס בתודעתנו בצורות שונות. אור קרני השמש נתפס בתודעתנו בחוש הראיה, וחום השמש מושג בחוש המישוש.

האם נסיק מכאן, שהשמש מחולקת לשתיים רק בגלל ששכלנו מוגבל לתפוס את עניין השמש בשלבים? האם דרך בת מאה מטר תיחשב למחולקת למאה חלקים רק בגלל שהאדם אינו מסוגל לגמול דרך זו אלא במאה פסיעות? אנו משולים לאותו תינוק, המתחיל לקרוא והוא מתעכב על יד כל אות ואות במילה, מצרפן זו לזו ואחרי – כן מצרף את המילים אלו לאלו.

בעיניו של התינוק מורכב הספר מאלפי יחידות. לעומת זאת, קורא התלמיד הוותיק את הספר הזה במהירות רבה. לעומתם, זקן ורגיל, המכיר את הספר היטב, סוקר את כולו בסקירה אחת ואותו ספר נחשב בעיניו כיחידה אחת.

אף בנמשל במהות הרצון האלוקי אין חלוקה ואין הגבלה. המציאות כולה מאוחדת בבורא יתברך בתכלית האיחוד, אחדות מושלמת ומוחלטת.

היחס בין הגוף להין הנשמה כמו היחס בין האין-סוף לבין הספירות. כדי יקרב את עניין הספירות לליבנו, ניקח לדוגמה את היחס שבין הגוף לבין הנשמה. גופנו מורכב מהרבה איברים ולכל איבר תפקיד מוגדר ומיוחד, העין רואה, האוזן שומעת וכיוצא באלה.

כל איברי הגוף מונהגים על ידי הנשמה (כלומר נפש רוח ונשמה). הנשמה היא כוח ממשי לא מתחלק, והיא מחיה ומפעילה את כל איברי הגוף, ואף הנשמה היא כוח אחד. בהיותה מפעילה את העיניים התוצאה היא ראייה, הסתכלות וכיוצא באלה.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

**בקרוב יוצא הדיסק הראשון של:
הלימוד היומי של "הזוהר
הקדוש" 30 שיעורים החל מ-א'
10 שעות על 3 mp מאת הרב: אריה א. ברדה
בהוצאת: מפעל "הזוהר העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהלמין שליט"א
מקבלים כל סוגי הברכות על גבי הדיסק הקדוש:
לזיווג הגון, לפרנסה טובה בשפע, לרפואה שלמה, לעילוי נשמת, ועוד.**

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!!
"זוהר האש" ספר הזהב 1 מאת: אריה א. ברדה
על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.
בשבעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי המהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים
בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים מה קורה כשיהודי מתחתן עם גויה" !!!

**כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:**

הרב: אריה א. ברדה (כל הזכויות שמורות לב. אריה)
B.ARYE@NETO.NET.il טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית.

יורה לזיווג טוב, לפרנסה טובה, לרפואה שלמה, לעילוי נשמת, ועוד. 0544 577956

